

[Aksel Larsen.]

Selskab, at det skal sejle med halvtomme skibe, og derfor må man kommandere styrmændene i land.

Det var den 15. maj, samme dag, som styrmænd og radiotelegrafister gav dispensation for skibe. Og hvor er vi så henne den 16. maj? Den 16. maj skriver rederiforeningen til Dansk Styrmandsforening og til radiotelegrafistforeningen og gør under henvisning til alle mulige forhold opmærksom på, at den varslede strejke træder altså i kraft i fuldt omfang den 16. maj, hvorpå man siger:

„Danmarks Rederiforening må herefter fastholde, at den varslede strejke må iværksættes i det fuldt varslede omfang.“

Man beskriver videre i dette brev, at Det forenede Dampskibs-Selskab har truffet en ordning, så eksportbådene kan sejle endnu en uge, og derfor vil man jo gerne have, at de strejkende alligevel ikke lader strejken træde i kraft i fuldt omfang fra den 16., men i hvert fald bemander eksportbådene så længe. Og derpå slutter man:

„Danmarks Rederiforening, der forstår det under de da foreliggende forudsætninger givne tilsagn, må imidlertid fastholde, at den af Dem varslede strejke får det i varslerne angivne omfang, når denne uges eksportbåde er afgået.“

Dagen før siger rederiforeningen: vi kan ikke tolerere, at der sejles med halvtomme både. Og den 16. siger de: vi vil ikke finde os i, at der sejles med fuldt lastede både; vi kræver, at strejken træder i kraft i fuldt omfang. I skal strejke, selv om I ikke vil! Det er vist exceptionelt, at en arbejdsgiverorganisation optræder på den måde og får tilslutning af regeringen og folketingets flertal til et sådant standpunkt.

Vel, i mandags havde vi statsministeren i udvalget, og vi var jo glade, hver gang vi havde statsministeren i udvalget; han oplyste, at man havde forhandlet med rederiforeningen, men den kunne ikke gå ind på at tillade eksportbåde og cementskibe at sejle. Og det måtte vi sige, at det begriber vi godt, for udvalgsflertallet bestående af venstre og konservative og radikale havde om fredagen gennem Ritzaus Bureau udsendt en erklæring om, at hvad der end skete, garanterede de, at lovforslaget ville blive gennemført og strejken slutte fredag den

24. Rederiforeningen vidste altså, at den kunne stille sig, hvordan den ville, den var helgarderet.

Statsministeren refererede for os rederiforeningens synspunkt på den situation, hvor deres tidligere krav var opfyldt. Rederiforeningen var for det første af den mening, at en begrænset konflikt kan de strejkende jo gøre mere langvarig, og den vil særlig ramme et enkelt rederi. Nu må jeg tillade mig at sige, at når strejken er så begrænset, er det jo, fordi rederne sørger for, at de fleste skibe ikke kommer her til landet, så kan strejken ikke træde i kraft; hvis rederne ville have en mere udvidet strejke, kunne de jo bare lade skibene komme hertil.

Så gør rederiforeningen opmærksom på, at en strejke af denne art vil særlig ramme et enkelt rederi, og det er altså en gidselstrejke, selv om man indrømmer, at med fuldt lastede eksportbåde vil tabet for DFDS blive mindre. Og så har man ét argument til, som går på det samme: at en afgrænset konflikt kan blive langvarig, og så er det farligt med de ulovlige internationale solidaritetsaktioner; det kan give danske rederier tab. Jeg vil med det samme anholde udtrykket „ulovlige internationale solidaritetsaktioner“. Hvis havnearbejderne i andre lande nægter at losse og laste danske skibe, må man vist overlade til de pågældende lande at afgøre, hvorvidt dette er lovligt eller ulovligt. Jeg er altså ikke helt sikker på, at det er det danske justitsministerium eller danske domstole, der skal træffe afgørelse om, hvad der er lovligt i Baltimore eller New York. Men det, der er det interessante, er, at Danmarks Rederiforening forlanger for det første, at landbrugseksporten skal standses — så mener de at have sikkerhed for, at så vil regeringen forbyde strejken — og dernæst, at de har det ene hovedargument: hvis dette får lov at fortsætte, vil danske rederier lide store tab. Så kan man komme og fortælle, at regeringen og regeringspartierne er neutrale, at de tager ikke den ene parts parti osv., det er rederiforeningen, der jamrer og siger: vi må have den strejke standset hurtigt, ellers lider vi pengemæssige tab. Her kan man jo så minde om, hvad Georg Brandes i sin tid sagde om kapitalister og andre vilddyr.

I hvert fald, det kan ikke diskuteres, at det er rederne, der er interesserede i dette